

Europos LIETUVIS

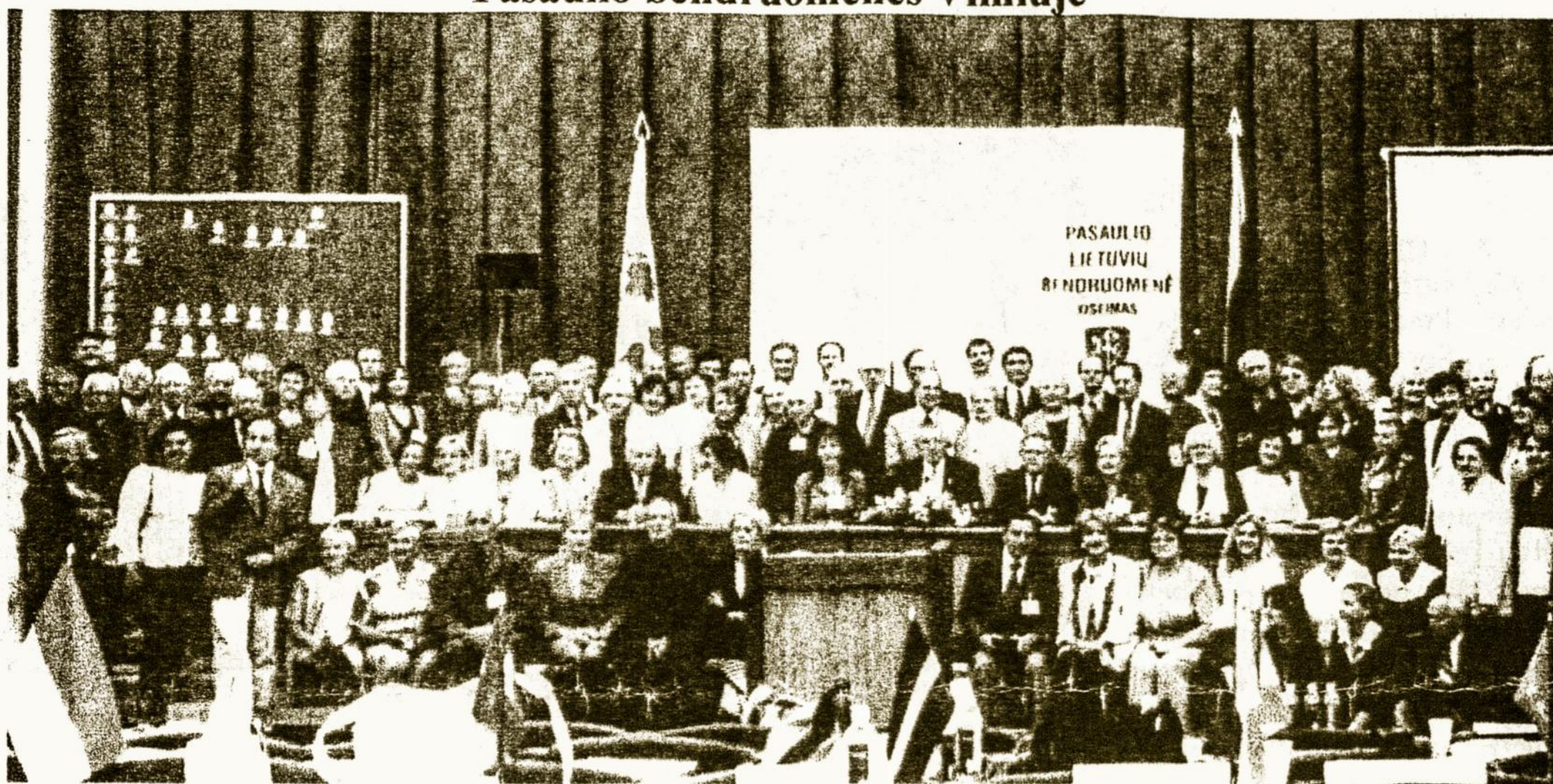

Mėnesinis leidinys, leidžiamas nuo 1947.7.25

2003 m. rugsėjo mėn. 15 d.

Nr.8 (2549)

Pasaulio bendruomenės Vilniuje

Pasaulio Lietuvių XI Seimo dalyviai

Ši vasara Lietuvos istorijoje liks įsidėmėtina. Daug tautinių ir istorinių įvykių sujungino ne tik Vilnių ir Kauną, bet nuskambėjo ir į tolimesnius krašto kampelius. Plačiai paminėtas 750 metų karaliaus Mindaugo karūnavimo jubiliejus (Valstybės diena), atidarymas per Nerį centriniame Vilniuje Mindaugo vardu pavadinto tilto ir Mindaugo paminklo atidengimas prie Nacionalinio muziejaus, Atlanto nugalėtojų Dariaus ir Girėno 70 metų skrydžio jubiliejus, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės XI Seimas, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sporto šventė ir vėliau Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongresas Punske ir Vokietijoje. Mindaugo karūnavimo sukakčiai paminėti surengta Pasaulio Lietuvių Dainų šventė, kurios metu vyko Šokių diena, Kanklių diena, etninių Tautinių rūbų paroda ir pagaliau Vingio parke pati Dainų diena.

Šie įvykiai subūrė daug lietuvių ne tik iš Lietuvos ir Vakarų šalių, bet ir lietuvių iš buvusios sovietinės Rusijos. Vilniaus gatvės mirgėjo įvairiaspalvių žmonių sriautu, o Dainų dienos parado metu Katedros aikštėje netilpo keli tūkstančiai tautiniais rūbais pasipuošusių eisenos dalyvių. Toks vaizdas atvykusiam iš svetur palieka gilius ir ilgalaikius prisiminimus, kurių esmė ir svarba, ypač stovint prie Europos Sąjungos išvakarių

slenksčio, yra labai didelė. Tačiau Lietuvos spaudoje jau pasirodo baimingų abejojimų ar šis žingsnis į Vakarus tikrai bus Lietuvai naudingas, nes pagal paskutę apklausą puse apklaustųjų ketina išvykti į užsienį trumpesniui ar jau net ir ilgesniui laikui. Todėl šių metų įvykiai ypač svarbūs, kol dar tauta nepradėjo sklaidytis po platųjį pasaulį. Dainų diena pasitaikė ypatingai saulėta ir dainininkai, susirinkę Katedros aikštėje, patraukė į Vingio parką aplink Gedimino pilį, Gedimino prospektu su orkestrų palyda, dainomis ir šūkiais. Maršrutas gana ilgas, apie 6 km. ir kai kuriems dalyviams, ypač vaikams ir senesniems užjūrio dainos mėgėjams, buvo ypač vargingas.

Pirmus suolus parke papuošė Lietuvos ir užsienio valstybių galvos. Mūsų naujasis prezidentas Rolandas Paksas, sveikinimo žodyje dėkojo visiems atvykusiems iš tolimų Rytų ir Vakarų kraštų, ir palinkėjo, kad šios šventės tradicija būtų tęsiama ir toliau. Didelių ir mažų dainos skambėjo nuo 8 val. iki 11 val. nakties, kada užbaigos dangų nušvietė įvairia-

/tąsą sek.psl./

Pasaulio lietuvių bendruomenės Vilniuje

spalvės fejerverkų raketos, o visi sustoję ir susikabinę rankomis sudainavo nepamirštamą „Lietuva brangi“.

Daugumą iš užsienio atvykusiųjų į Vilnių pritraukė Dainų šventės programa ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas, įvykstantis syki per tris metus. D.Britanijos delegatai taip pat dalyvavo Dainų dienoje ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seime. Seimo sesijos prasidėjo sekantį pirmadienį, tuoj po Dainų šventės ir tęsėsi iki penktadienio.

Seime dalyvavo 132 atstovai, reprezentuojančių 35 šalis. Seimo pirmąją sesiją atidarė Prezidentas Rolandas Paksas. Po jo sekė J.E. vysk. Pauliaus A.Baltakio inovacija. Po jo kalbėjo J.E. Lietuvos kardinolas A.E.Bačkys, išreišdamas viltį, kad Lietuva vėl atsistos Europos Valstybių tarpe lygiateise nare, bet perspėjo, jog atstatyti prarastas tautines ir religines vertybes gali užtrukti net viena generacija. Vėliau kalbėjo Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas ir Seimo narys Vytautas Landsbergis. Po to kolektyviai prisistatė visų kraštų bendruomenių atstovai. Buvo pranešta, jog Seimo narė K.Prunskienė padovanojo kiekvienai bendruomenei savo tik ką išleistą knygą „Lietuvos moterys“.

PLB valdybos pranešimą padarė pirm.Vytautas Kamantas, vyko komisijų pranešimai, buvo vėl keliamas PLB Fondo nepriklausomumas nuo PLB organizacijos. Vėliau sekė papildomi Bendruomenių pirmininkų pranešimai, keliamos šalių problemos.

Paminėsiu keletą svarbesnių:

- Rytų šalių bendruomenių finansai
- Trūkumas mokytojų, kunigų, mokymo metodikos, lietuviškų mokyklų išlaikymas ir finansavimas
- Ryšių palaikymas, archyvų perkėlimas į Lietuvą, naujai atvykusių lietuvių įtraukimas į lietuvišką veiką ir kaip tvarkytis su kai kuriais, jau spėjusiais tapti kriminaliniais nusikaltėliais.

Ukrainoje gyvenantieji lietuviai anglų kalba leidžia knygą apie Ukrainą ir daug jų labai norėtų atsilankyti ir pamatyti Lietuvą. Buvo apkaltinta Lietuvos vyriausybė, kad į kai kurioms bendruomenėms, gyvenančioms tolimesnėse Rusijos respublikose nebuvo laiku atsiųsti Prezidento rinkimų balsavimo lapeliai.

Sekančią dieną buvo skiriama jaunimo reikalams. Pranešimus padarė jaunimo bendruomenių atstovai, buvo plačiau diskutuojama jau antros kartos jaunimo nutautėjimas ir to priežastys. Diskusijas pradėjo kun.

Didž. Britanijos dainininkai

Edis Putrimas klausimu: kodėl vieni jaunuoliai nutausta, kiti – ne? Tam buvo nurodomos priežastys, kaip tėvų nesistengimas kalbėti su vaikais lietuviškai, nenorėjimas būti lietuviais, apylinkėje per mažai lietuvių. Toliau sekė Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės generalinio direktoriaus Antano Petrausko pranešimas. Jis pranešė, kad yra rūpinamasi išeivijos vaikų lavinimu. Yra paruošta 50 valandų mokymo programa mokytojams, paruoštas Interneto puslapis, yra stipriai remiamos Vidurio ir Rytų Europos mokyklos. Užsienio vaikams yra rengiamos vasaros stovyklos vyresniems kaip 12 metų, kurias lankė jau apie 1500 vaikų. Savo biudžete turi apie 3 milijonus litų ir dar tam tikrą sumą mokyklų remontams.

Lietuvių Fondas, įsteigtas remti išeivijos lietuvius, taip pat remia išeivijos jaunimo reikalus. Parūpina knygas, lėšų. Fondas turi 15 milijonų kapitalą, iš kurio naudoja tik gaunamas iš investicijų palūkanas. Turi apie 7000 narių, kuriais pasidaryti gali kiekvienas, idėjęs į Fondą 100 dolerių įnašą. Fondas per visą savo gyvavimo laiką jau yra išleidęs įvairioms paramoms apie 10 milijonų dolerių. Jo adresas:

Lietuvių Fondas: P.O.Box 14911 127th Street, Lemont IL 60439 USA.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Fondas:
P.O.Box 140796 Grand Rapids, MI 49514-0796 USA.

/tąsa sek. psl.

Pasaulio lietuvių bendruomenės Vilniuje

Po pietų buvo rodomas archyvinis filmas „Lietuva“, kuris puikiai pavaizduoja Lietuvos gamtos grožybes, įžymesnes vietas ir buvusių pirmos nepriklausomybės epochos valstybės vyrų veiklą. Būtų tinkamas parodyti priaugančioms kartoms.

Ketvirtadienio sesijoje buvo svarstomos regioninės lietuvių problemos ir PLB reikalingumas.

PLB daug prisidėjo siekiant Lietuvos atstatymo ir dabar dar prisideda aiškindama ir sprendama dabartines etnines lietuvių problemas.

Buvo iškeltas reikalas naujų ateivių integravimu į šalių bendruomenes. Daug bendruomenių atstovų skundėsi, jog naujieji nepuola jungtis į bendruomenių eiles.

Neva atvyksta mokyti, o grįžta išsipuošę puikiomis suknelėmis pasiskundę viena atstovė. Tai yra problema, kurią buvo siūlyta spręsti įvairiais būdais. Pirmiausia buvo duodami įvairūs pasiūlymai kaip pakeisti jų vadinimą. Jie labiausia nekenčia būti vadinami „naujieji ateiviai“. Ilgai buvo diskutuota, koki sugalvoti jiems naują vardą. Buvo daug siūlymų, tačiau tinkamas taip ir nebuvo surastas. Galutinai prieita išvados, jog nereikia jokio naujo vardo. Jie yra lietuviai, taip kaip ir mes ir jau laikas užmiršti „jūs“ ir „mes“ ir prieiti prie bendro „mes“. Reikėtų su naujais atvykusiais elgtis šeimyniškiau, artimiau. Gal tada tik išdils tarp naujų ir senųjų generacijų skirtumai ir po truputį galėsime suartėti. Yra jau kolonijų JAV, kur naujai atvykusieji pilnai jungiasi į lietuvišką veiklą.

Buvo padarytas labai įdomus pranešimas apie gautus iš Rusijos istorinius Lietuvos archyvus, kurie nėra matę dienos šviesos jau 50 metų. Grupė pasišventusių žmonių dirba nemokamai jau du metus ir baigia kataloguoti Lietuvai svarbius istorinius dokumentus. Tas jų darbas tekainuos apie 35,000 litų.

Iškeltas klausimas dėl PLB pavadinimo rašymo, nes vieni rašo tik pirmąjį žodį didžiąja raide, kiti dar kitaip, tai buvo nustatyta rašyti visus pavadinimo žodžius didžiosiomis raidėmis: „Pasaulio Lietuvių Bendruomenė“.

Ateities projektai: remti Valdovų rūmų atstatymą.

Nutarta 2004 metus paskelbti „Kalbos ir knygos metais“.

Prisiminti pirmieji Atlantą nugalėję lietuviai Darius ir Girėnas, parodant seną filmą apie jų pasiruošimą skrydį per Atlantą. Soldino miškelyje sudaužytą lėktuvą ir jų iškilmingą atlydėjimą į Kauno aerouostą filmu „Lituanicos sparnai“.

Eisena į Vingio parką Gedimino prospektu

Ateinančių trijų metų PLB kadencijai buvo išrinkta sekanti PLB valdyba:

Kun. Edis Putrimas (Kanada)
Gabrielius Žemkalnis (Australija)
Dr. Bronius Makauskas (Lenkija)
Liūda Rugienienė (JAV)
Roberto Ibarra Veta (Uragvajus)
Jaras Alkis (Didž. Britanija)
Daina Bogdanienė (Norvegija)
Birutė Nenartavičiūtė (Rusija)
Giedra Rinkūnaitė-Paulionienė (Kanada)

Kontrolės komisija:

Vida Stanevičienė (Kanada)
Horstas Žibas (JAV)
Dalia Puškorienė (JAV)

Garbės Teismas:

Vytautas Kamantas (JAV)
Marytė Šmitienė (Vokietija)
Juozas Polikaitis (JAV)

Seimui baigiantis buvo iškilmingai nuleista Pasaulio Lietuvių Bendruomenės vėliava ir aplankytas Seimo sodelyje praėjusio PLB X Seimo atstovų pasodintas ažuoliukas.

Henrikas Gasperas

Lietuvos partizanų ir antisovietinio pasipriešinimo dokumentų kaupimo ir informacijos apie juos rinkimo projektas

DBLS Centro valdyba gavo laišką/prašymą iš Lietuvos Archyvų departamento prisidėti prie Lietuvos partizaninių kovų dokumentų ir tuolaikinių nuotraukų, esančių bendruomenės asmenų rankose, rinkimo projekto. Šis projektas yra remiamas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės fondo.

Jame rašoma taip: (ištrauka) Pagrindiniai šaltiniai, galintys paliudyti svarbius įvykius yra asmenų tiesioginiai dalyvavusių tuose įvykiuose atsiminimai ar dokumentai. Deja, pokario laisvės kovų dalyvių, galinčių papasakoti tų laikų įvykius yra nedaug ir kiekvieną dieną jų vis mažėja. Dalis kovotojų dėl Tėvynės laisvės žuvo kovų lauke, kiti žuvo Gulag'o lageriuose tolimoje šiaurėje. Nedaug išliko ir dokumentų, galinčių paliudyti ir tiesiogiai atpasakoti pokario įvykius.

Nuo pat laisvės kovų pradžios pradėję veikti partizanai savo veiklą dokumentavo. Didesni partizanų junginiai ir atskiri būriai leido įsakymus, nurodymus, įvairias taisykles, instrukcijas, dokumentavo savo ūkinę veiklą, sudarinėjo partizanų sąrašus, tarp atskirų partizanų junginių vyko gan intensyvus susirašinėjimas. Didesni partizanų junginiai leido savo periodinius leidinius, įvairius atsisaukimus, kurie buvo platinami partizanų būriuose ir junginių veikimo teritorijoje gyvenančių žmonių tarpe.

Deja, Lietuvos archyvuose dabar saugoma tik labai nedidelė dalis istorinių požiūrių itin svarbių Lietuvos partizanų dokumentų. Dar mažiau išliko vėlesnio periodo antisovietinio pasipriešinimo dalyvių (disidentų) dokumentų. Dalį dokumentų, bijodami išduoti bendražygius ir norėdami išvengti persekiojimo, sunaikino arba paslėpė patys partizanai, antisovietinio pasipriešinimo dalyviai ar jų patikėtiniai. Nemažai autentiškų partizanų dokumentų karinių - čekistinių operacijų metu, kaip „trofejus“ konfiskavo sovietiniai saugumo organai. Šie dokumentai kažkiek laiko buvo saugomi LSSR MGM – KGB archyve, tačiau Lietuvoje iš esmės nuslopinus partizaninį sąjūdį, dalis konfiskuotų dokumentų, kaip neturintys praktinės ir operatyvinės reikšmės, saugumiečių buvo sunaikinti. Lietuvos ypatingame archyve saugomame Lietuvos SSR valstybės saugumo komiteto (KGB) archyvine fonde yra saugoma dalis išlikusių nesunaikintų iš Lietuvos partizanų konfiskuotų dokumentų.

Archyve yra taip pat saugomi įvairių ekspedicijų metu ar šiaip atsitiktinai įvairiose Lietuvos vietose rasti Lietuvos partizanų dokumentai, iš kurių yra sudarytas Lietuvos partizanų dokumentų archyvinis fondas. Šiame fonde yra saugomos 448 partizanų dokumentų bylos. Tai Lietuvos partizanų Prisikėlimo apygardos Maironio rinktinės, Žemaičių apygardos, Taurų

apygardos Geležinio vilko rinktinės, Vytauto apygardos Tigro rinktinės dokumentai. Visi šie dokumentai pagal pokario metų įvykių dalyvių ir liudininkų parodymus ar atsitiktinai vykdant žemės darbus buvo rasti įvairiose Lietuvos vietovėse, sudėti į metalinius bidonus ir užkasti giliai žemėse.

Lietuvos ypatingajame archyve saugomi partizanų dokumentai yra restauruojami ir konservuoti, dokumentai saugomi saugyklose, kuriose palaikomas drėgmės ir temperatūros režimas. Popieriaus ir ant jo parašyto teksto restauravimas bei saugojimas yra brangus, daug darbo, laiko ir finansinių sąnaudų reikalaujantis procesas. Kiti Lietuvoje partizanų dokumentus saugojantis fiziniai ir juridiniai asmenys neturi nei reikalingų lėšų, nei reikalingos kvalifikacijos specialistų dokumentams restauruoti bei neturi reikalavimus atitinkančių patalpų dokumentų išsaugojimui ateities kartoms.

Lietuvos archyvų departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Ypatingasis archyvas parengė projektą, kurio pagrindinis tikslas surinkti ir sukaupti informaciją apie pas fizinius ir juridinius asmenis saugomus partizanų ir antisovietinio pasipriešinimo dokumentus, esant galimybei priimti dokumentus valstybiniam saugojimui pagal neatlygintą pasaulio sutartį, juos restauruoti bei mikrofilmuoti. Dokumentų saugotojams nesutikus perduoti dokumentų saugojimui į archyvą, juos restauruoti, sutvarkyti, mikrofilmuoti, originalus grąžinant saugotojui, o mikrofilmus palikti archyve.

Projekto uždavinių įgyvendinimo keliai ir etapai

Projekte keliamų uždavinių įgyvendinimas yra orientuotas į dvejus metus. Pirmo etapo pagrindinis uždavinys būtų surinkti informaciją apie fizinius ir juridinius asmenis, kurie saugo Lietuvos partizanų ir antisovietinio pasipriešinimo dokumentus ir saugomų dokumentų pobūdį. Informacijos kaupimui reiktų pasitelkti visuomeninių organizacijų ir vietinę spaudą. Per šiuos leidinius išplatintus išplatintus skelbimus apie projektą kreiptis į privačius pavienius asmenis dėl informacijos apie dokumentus. Kita dokumentų paieškos kryptis būtų nukreipta į valstybinius, savivaldybių, kraštotyros, visuomeninių ir privačius muziejus, kurie kaip eksponatus saugo Lietuvos partizanų ir antisovietinio pasipriešinimo dokumentus. Surinktą medžiagą apdoroti, susisteminti ir pradėti kurti Lietuvos partizanų dokumentų registrą.

Antrame etape pagrindinis darbas būtų susisteminti sukaupią informaciją, suvesti ją į registrą. Jei dokumentų saugotojai sutiks perduoti dokumentus juos sutvarkyti, aprašyti ir perduoti restauravimui. Svarbiausias darbas šiame etape bus surastų dokumentų restauravimas ir mikrofilmavimas, dokumentų kopijų tvarkymas ir teikimas naudotojams.

(tasa sek.nsl.)

(Tęsa iš 4 psl.)

DBLS Centro valdyba kreipiasi į Didž. Britanijoje gyvenančius lietuvius, kurie turi bet kokios medžiagos ar nuotraukų iš 1945-1952 metų partizaninių kovų kreiptis šiuo adresu:

LIETUVOS ARCHYVŲ DEPARTAMENTAS
prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

VIDAS GRIGORAITIS

Generalinis direktorius

Mindaugo g. 8

LT-2009 Vilnius

Lietuva

Tel.: (8-5) 265 22 54

E-paštas v.grigoraitis@archyvai.lt

Interneto svetainė: <http://www.archyvai.lt>

PLB XI Seimo metu visų kraštų bendruomenėms buvo įteikta keletas knygų, iš kurių dvi kaip tik duoda detalią informaciją apie partizanų pasipriešinimo sovietams kovas. Tai:

„LIETUVOS PARTIZANŲ DAINAVOS APYGARDA (1945 – 1952 m.)“

Šioje beveik 450 psl. knygoje daug originalių dokumentų kopijų, įsakymų, potvarkių, parodančių sunkų patriotiniai pasiryžusių žmonių gyvenimą labai sunkiose ir pavojingose aplinkybėse. Tai Dzūkijos partizanų kovų veidrodis. Ją redagavo kolegija: dr. Juozapas Romualdas Bagušauskas, Nijolė Maslauskienė, Vidas Grigoraitis ir prof. dr. Tomas Remeikis ir

„LIETUVOS PARTIZANŲ TAURO APYGARDA (1945- 1952 m.)“.

Šios knygos 600 puslapiuose atsispindi Suvalkų krašto partizanų ginkluotas pasipriešinimas sovietinei okupacijai. Joje plačiau aprašoma apie vietinių smulkesnių dalinių jungimąsi į didesnius vienetus. Joje taip įdėtos originalių dokumentų kopijos.

Knyga pajavairinta keliomis partizaninių kovų nuotraukomis. Ją sudarė ir įvadą parašė Nijolė Maslauskienė lietuvių kalba, o įvadą į anglų kalbą vertė Aldona Gaškienė ir Kazys Almenas. Redagavo Lolita Dimbelytė.

Šios knygos randasi DBLS Centro valdybos raštinėje ir norintieji jas gali pasiskolinti paskaitymui, sumokėdami persiuntimo išlaidas.

Dėl jų įsigijimo teirautis ankščiau duotu adresu į Lietuvos Archyvų Departamentą.

Kita gauta literatūra dalyvaujant Pasaulio Lietuvių Bendruomenės XI Seime:

„JAV LB PENKI DEŠIMTMEČIAI“, redagavo Audronė Viktorija Škiudaitė Amerikos Pasaulio Lietuvių Bendruomenių vystymasis.

„LIKIMO VEDAMI“ - Lietuvos diplomatinės tarnybos egzilyje veikla 1940 – 1991, redaktorius Laurynas Jonušauskas,

„AVE, CAESAR, MORITURI TE SALUTANT!“ (Sveiks, Cezari, einantys mirti sveikina tave!) autorius Jonas J. Petravičius. Jis rašo: „Mano knyga nėra pasaulinis literatūros kūrinys šedevras, tačiau joje esama informacija, problemų sprendimas ir nenuilstama mano kova prieš blogį ir sovietų imperijos nusikaltimus ilgai ilgai turės istorinę, politinę ir moralinę (jaunimui) vertę.

„KARALYSTĖS DIENA“ V.Baškys Karalius Mindaugas ir Karalystė ir anglų kalboje

„LITHUANIAN ARTISTS IN AUSTRALIA 1950 – 1990“ Genovaitė Kazokas. Knyga iliustruota Australijos lietuvių menininkų paveikslų nuotraukomis.

Seimo metu Lietuvos Respublikos Seimo III rūmuose vyko Jaunųjų dailininkų paroda, pavadinta „Išlikimas... rezistencijos keliai“.

Žemiau jų lankstinuko paveikslas.

54-toji Lietuvių Skautų Sąjungos Vasaros Stovykla

Ryšium su Karaliaus Mindaugo jubiliejaus iškilėmis Lietuvoje, tradicinė vasaros stovykla neatsiliko pavadinimu – „Mindaugaičių“ vardo stovykla iškėlė trispalvę skautų kalnelyje liepos 26d. iki rugpjūčio 2d.

Atkeliavo nemažas būrelis skautų ir būsimų skautų. Prkaitą besišluostantis vadas v.s. Vincentas O'Brien registravo 40 mergaičių ir 42 berniukų, o patyrusių ir žilagalvių instruktorių, skautininkų ir tėvelių padėjėjų suskaičiavome apie 20. Jam į talka atvyko v.s. Jaras Alkis, kuris taip pat prkaitą šluostydamas sutiko eiti stovyklos įždininko ir laužavedžio pareigas.

Deja, oras stovyklos pradžioje buvo nedėkingas, dėl to pirmos dienos stovyklos tvarka (o gal netvarka) nukentėjo. Atvykėliai statė savo palapines su po nosim kabančiais lietaus lašais. Palapines kilo šen ir ten, o vadai vos spėjo lėkti į visus kampus, nurodydami kaip ir kur reikia statyti tas pastoges. Jaunatviška dvasia nepasidavė ir lyg žaibas skautų kalnelis pagaliau tapo palapinių kaimas. Saulei nusišypsojus sekančiais dienai, ta netvarka tapo tvarka, ir prasidėjo stovykla kaip reikiant.

Darbščios komendantės vyr.sk. Vlados Minkutės balsas sustatė, sutvarkė visus į eiles, į malda, į tvarką. Tą jinau pastoviai vykde diena iš dienos, per visa stovyklavimo savaite.

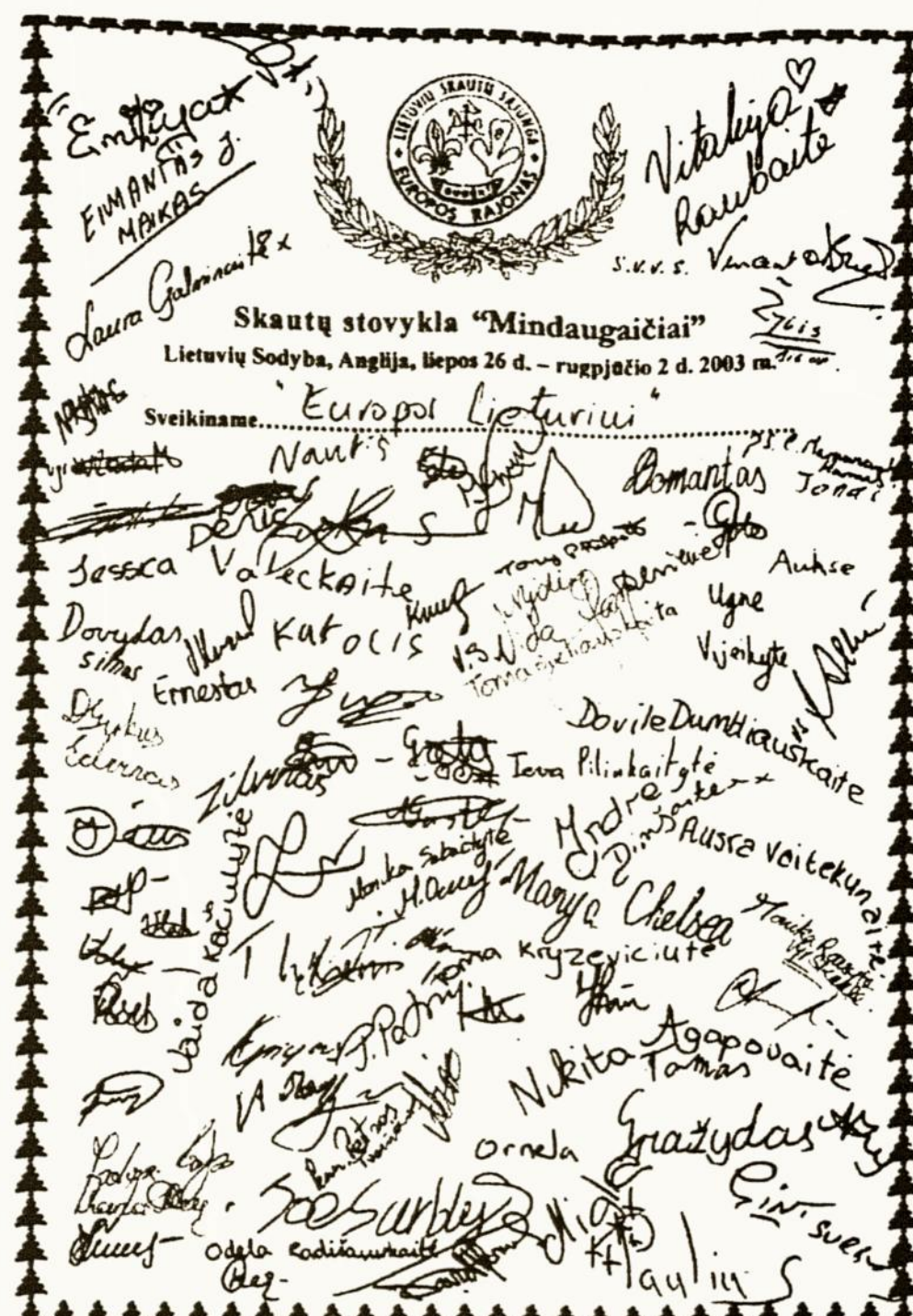
Berniukų ir mergaičių pastovyklėse iškilo vartai, buvo girdimi vadovų įsakymai kaip, ką ir kur tvarkyti. Bendroje aikštėje pasipuošė skautų stalas, pasirodė skautų vėliavos ir gairės.

Stovyklos virtuvėje pasigirdo juokas ir matėsi šypsena viršininkės Jadvygos Raišienės skruostuose, nes, va, pirmą kartą per 50 metų skautai išigyto (atbeit įsinuomavo) du didelius pečius su orkaitėmis. Sklido kalbos, jog visų laukia balandėliai, kukuliai, blynėliai. Tikrumoje taip ir buvo – viršininkė su savo padėjėjom dviem Irenom, Maryte, Gailute, Palmira per savaitę išpildė savo pažadus. Joms i talką dar atėjo skautas vytis Gintas Gerdžiūnas, kuris prižiūrėjo saldinių ir coca-cola krautuvėlę.

O kaip vaikai? Savaitės programą sustatė vyr. sk. Monika Raišytė ir ps. Adrian Cornish. Jaunimas žygiavo, išskylavo, dainavo, žaidė. Jiems į talką atėjo brolis Eimantas, Jonas, Nicholas, sesės Nijolė, Kristina, Elena, Aldona. Berniukų mankšta kas rytą pravedė tėvelis (savanoris) Viktoras B. v.s. Jaras Alkis kartu su kun. Petru Tverijonu ir v.s. Vida Gasperiene mokino dainavimo, prisidėjo prie bendros programos ir talkininkavo vakarais prie laužo.

Matėsi „naujokų“ ir „senokų“ stovyklautojų. Ne visi suprato kas yra skautavimas, ko jame reikalaujama. Paklausiant jaunimo kas pradėjo skautavimą buvo duoti tokie tvirti atsakymai: Bernardas Brazdžionis, Čiurlionis. Deja, tik keli atsiminė, kad skautavimo pradininkas buvo Baden Powell. Į programą buvo įtraukta skautavimo tikslas, darbai, uždaviniai, uniformos tvarka.

Buvo stebėta, kad šiais metais jaunimas išmoko daugiau skautiškų dainų, šūkių, inscenizacijų ir viską su

entuziazmu ir nemažai talento atliko prie vakaro laužų. Prie laužų buvo malonu išgirsti lietuvišką dainą ir kalbą, ko tikrai buvome pasigedę pastaraisiais laikais. Prieš kelerius metus buvo varginga įtraukti tą jaunimą pasirodymui prie laužo. Tai rodo, kad su tvirta ranka iš jaunos galvos galima daug ko ištraukti!

Nepasiduodamas silpnėjančiai sveikatai į stovyklą atvyko ps. Antanas Philpott. Antanas jau 30 metų stovyklauja su mumis, aukodamas daug savo laiko ir resursu fotografuojant stovyklas. Sodybos archyvuose yra laikomi skautų albumai, kuriuos Antanas yra dailiai sutvarkęs per visą eilę metų. Šie albumai buvo rodomi stovyklautojam ir tėveliam. Antanas yra paruošęs lietuvių skautų ženklų kolekciją kurią šiuo laikų ruošia knygos formoje. Tai didelis ir kruopštus darbas. Be Antano pagalbos vargu ar mūsų uniformos būtų taip gražiai papuoštas.

Prie šios stovyklos tvarkos padėjo keli tėvai, kurie aktyviai dalyvavo programoje. Tai geras ir sveikas dalykas, nes jaunimo amžiaus vidurkis buvo 12 – 13 metų. Toks amžius reikalauja daugiau drausmės ir griežtesnės tvarkos, ypačiai berniukų tarpe.

Savaitės bėgyje patyrėme daug džiaugsmo, juokų, naujų draugysčių, na, ir „šunybių“ jaunimo tarpe. Pagal seną tradiciją, šios stovyklos dvasia, paskutinio laužo žarijos buvo įdėta į skautišką umą, iš kurios kitais metais toliau tęsis skautišką ideologiją šiame krašte. Tos žarijos bus pabarstytos kuriant pirmą laužą sekančių metų vasaros stovykloje.

(tqsa sek.psl.)

(atkelta iš 6 psl.)

Tenka tarti skautišką AČIŲ nenuilstantiems skautams instruktoriams, kurie prisidėjo prie šios stovyklos sėkmingumo, tėveliams, padėjėjams ir mūsų rėmėjams.

Smulkesni stovyklos įvykiai bus aprašomi skautų „Budėkime“, kuris išeis rugsėjo mėnesį..

Buvusi

Sekantieji rėmėjai prisidėjo prie skautiškos ideologijos puoselėjimo.

Jiems Lietuvių Skautų Sąjunga yra ypatinga dėkinga:

Kun. V. Kamaitis, Manchester	£20
Škotijos Lietuvių Klubas	£25
V. Mazulis Tamworth	£20
vs. J. Maslauskas Derbys	£5
p. Pakalniškis	£5
Skautų tėvų auka	£15

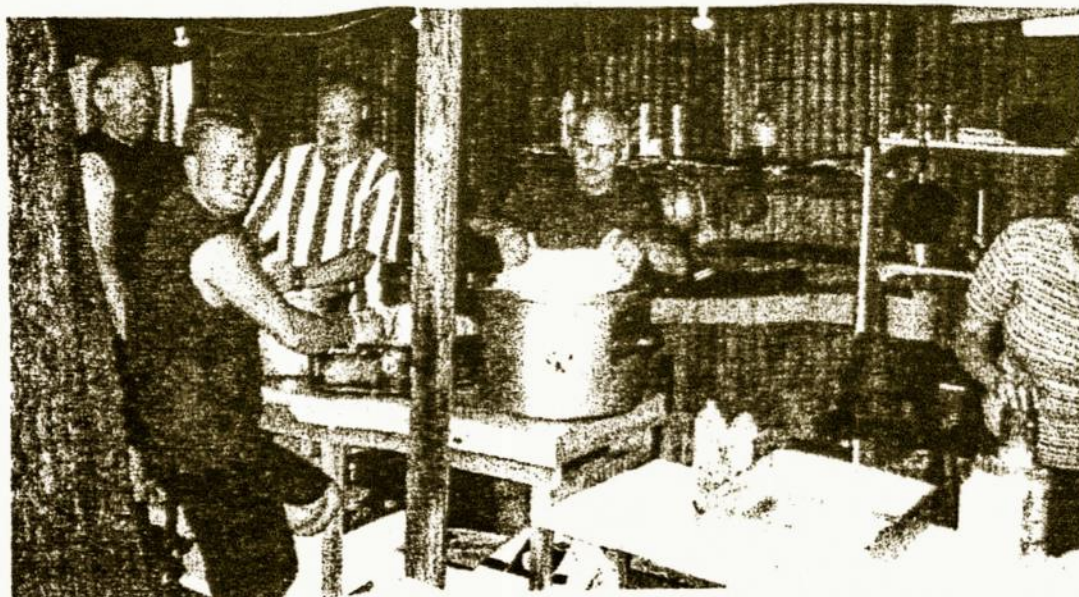
Visi aukotojai sveikino skautus raštiškai, taip pat gautas sveikinimas iš „Budėkime“ administratoriaus v.s. S. B. Vaitkevičiaus ir iš v.s. Alinos Dvoreckienės, Lietuva.

Paskutinis laužas prie ežero

*Dalis
Stovyklautojų
Vėliavų
aikštėje*

Vyrai ir moterys dirba virtuvėje

Lituanistikos Tyrimo ir Studijų centras

LITUANISTIKOS TYRIMO IR STUDIJŲ CENTRAS buvo įsteigtas 1981 metais Čikagoje. Jis yra visuomeninė ne pelno organizacija, išlaikoma visuomenė aukomis ir Lietuvių Fondo Amerikoje. Idėja ir pagrindas jam steigti buvo įvairios kultūros mokslo ir švietimo organizacijos, susibūrusios po Jaunimo Centro Čikagoje stogu. Didžiausią susirūpinimą kėlė mintis – kaip išgelbėti, išsaugoti Lietuvos praeities paminklų archyvinę, istorinę, kultūrinę vertę turinčią medžiagą. Sujungus visas organizacijas į vieną mokslo ir kultūros vienetą tapo lengviau koordinuoti mokslinę veiklos kaupti ir dalintis informacija, atlikti tyrinėjimus.

Lituanistikos Tyrimo ir Studijų Centras yra išleidęs daugiau nei 50 knygų. Viena iš jų – W. Urban knyga „Tannenberg and After“ gavo pasaulinį pripažinimą; ji įtraukta į 30 geriausių pasaulyje istorinių knygų, išleistų 2001 metais, sąrašą.

Šio centro įkūrimo idėja gimė, kai A. Kantautas 1975 m. išleido pirmą monumentalų /įamžinantį red./ lietuvių išeivijos literatūros bibliografijos žinyną. Prof. dr. Jonas Račkauskas, vienas iš dabartinių centro administratorių, ir jo bendraminčiai pradėjo galvoti, kaip išsaugoti ir sutvarkyti turimą turtą, kad būtų prieinamas žmonėms.

LTSC darbuotojų ir jų talkininkų užsibrėžti tikslai metai iš metų buvo sėkmingai įgyvendinami. Dabar, praėjus daugiau nei 20 metų nuo centro įsteigimo, galime pasidžiaugti kilniais užmojais ir pasiektais rezultatais. Plėtojant centro veiklą ypač daug nusipelnė centro širdis pirmininkas prof. dr. Jonas Račkauskas, vicepirmininkas dr. Robertas Vitas. Archyve vyksta ritmingas darbas, tvarkomi iš Lietuvos Nacionalinio Mažvydo bibliotekos gaunami pagrindiniai Lietuvos, išeivijos periodiniai leidiniai, jie kataloguojami ir paruošiami saugojimui archyve.

Lituanistikos tyrimo ir studijų centro paslaugomis ne kartą pasinaudojo ir nelietuviai mokslininkai iš JAV, Japonijos, Kanados, Italijos, Švedijos, Danijos, Anglijos bei kitų šalių. Tai Lietuvos istorija ir dabartimi besidomintys žmonės, daugelio mokslo leidinių redakcijos. Centras ruošia straipsnius apie Lietuvą ir lietuvius įvairioms JAV enciklopedijoms, nuolat propaguoja Lietuvos kultūros, meno ir mokslo pasiekimus.

Ne vienas doktorantas iš JAV universitetų LTSC rado reikalingų duomenų, dokumentų savo disertacijoms ir kitiems mokslo darbams, kurių neužtiko kituose archyvuose ir bibliotekose. Lituanistikos tyrimo ir studijų centras dirba išeivijos ir Lietuvos labui.

Lituanistikos tyrimo ir studijų centrą išlaiko JAV lietuvių visuomenės aukos, o be Lietuvių fondo paramos ir pagalbos negalėtų atlikti daug užsibrėžtų darbų.

Kviečiame aplankyti neseniai atsidariusią Lituanistikos tyrimo ir studijų centro svetainę:

www.lithanianresearch.org.lit/ltsc/apiemus.htm

ir sužinosite daugiau informacijos apie mus.

LTSC randasi:

Pasaulio Lietuvių archyvas, Žilevičiaus-Kreivėno muzikologijos archyvas, Lietuvių medicinos muziejus ir archyvas, S. Budrio foto archyvas, Vaizdinių-garsinių priemonių skyrius, J. Dainausko biblioteka ir archyvas, Lietuvių genocido tyrimo centras Amerikoje, Ramovėnų laisvės kovų muziejus, Lietuvių muziejus, Lituanistikos institutas ir Pedagoginis ir lituanistikos institutas.

Padėka

Išvykdamas iš Anglijos kun. Vytautas Brilius MIC, Lietuvos šv. Jurgio Marijonų provincijos Vyresnysis norėjo padėkoti šio krašto lietuviams:

Mieli broliai ir seserys,

Atvykau į Anglijos žemę su skaudžia misija: palydėti paskutinėlį kelionę mūsų vienuolijos brolio kun. Stepo Matulio MIC.

Esu labai sujaudintas gausaus Anglijos Lietuvių bendrijos dalyvavimo ir nuoširdaus bei iškilmingo jo pagerbimo laidotuvių iškilmėse.

Dievas visiems dalyvavusiems ir tiems, kurie negalėdami atvykti, vienijosi dvasia ir malda, gausiai teatlygina, o Marijonų vienuolija, su jumis tarnavusi per savo darbščius ir dorus kunigus, kol kas pasilieka su jumis maldos vienybėje, pasirengusi, kai atsiras galimybė, tęsti jos kunigų vykdytą misiją Anglijoje.

Kun. Vytautas Brilius, Lietuvos šv. Jurgio Marijonų provincijos Vyresnysis.

Su Dievu, mano nuoširdžiausi linkėjimai. K. V. Brilius MIC

Rudens balius

Rugsėjo 20 d. Nottinghamo DBLS skyriaus valdyba ruošia Rudens balių Latvių klube, 1A Standhill Road, Carlton Road, Nottingham

Pradžią 4 val. po pietų.

Šilti pietūs nemokamai visiems.

Kviečiame visus užvalgyti, pasikalbėti, o gal, prisiminus senas dienas, ir padainuoti.

Registruotis pas skyriaus pirmininką

Julių Damaševičių

Tel.: 9505 686

arba sekretorių

Petrą Grokauską

Tel.: 9503 596

Iki 15 rugsėjo 2003.

Nottinghamo DBLS skyriaus valdyba

Darbo ateitis: gyvenimas be etatų

rašo Rimvydas Valatka "Lietuvos ryte"

Drabužių prekybos sistema „Canda International“ palieka Lietuvą ir perkelia užsakymus į Ukrainą, Turkiją, Balkanų kraštus. Paskui „Canda“ paseks ir kiti – darbo jėga Lietuvoje jau per brangi. Tekstilės ir siuvimo pramonėje užimta 56 tūkst. žmonių.

Tragedija? Kaip čia pasakius. Visi žmonės, net absoliutūs sveikuoliai, kada nors miršta. Fabrikai – taip pat. Jau du dešimtmečiai Vakarų šalyse nyksta garantuotos darbo vietos, lydėjusios žmogų nuo mokyklos iki pensijos, kai jo laikas buvo parduodamas iš anksto.

Bankrotai ir akcijų kainų griūtis JAV parodė, jog galingos korporacijos, tokios kaip „Enron“, dažnai tėra drambliai molinėmis kojomis, nes tai – be savininkų likusios verslo valdininkų imperijos, o valdininkai visur daugiausia rūpinasi savimi.

Kita vertus, pasaulyje, kuriame klientas pats dirba firmai, svajonės apie ramų etatą visam gyvenimui prilygsta lėtai savižudybei.

„Prancūzijoje tik 38 proc. 55-64 metų vyrų turi mokamą darbą. Panašiai ir kitur ES. Lietuva nebus išimtis. Pusei dabartinių 30-mečių, turinčių etatą, darbas pasibaigs po 25 metų. Kokia išeitis?

Dar kokius penkerius septynerius metus galima dėl to nesukti galvos – Europos Sąjungos impulsas ūkiui bus toks stiprus, jog amortizuos tokių kaip „Canda“ pasitraukimą. Bet penkeri metai praeis greit ir etatų mirtis vėl žvelgs į akis. Ką daryti 55 metų netekus etato, kai liko gyventi 20-30 metų?

Ką tai reiškia? Tai, kad žmogus pats turės sukurti sau darbo vietą.

Jau prieš 7 metus Didžiojoje Britanijoje 67 proc. firmų turėjo tik vieną darbuotoją – patį savininką ir tik 11 proc. įmonių turėjo daugiau kaip 5 darbuotojus.

Pasaulyje, kuriame nyksta ištisų pramonės šakų vidurinės grandys, vis labiau vertinamos žinios ir mokėjimas ką nors daryti, o ne žemė, dėl kurios lietuvių valdininkai ir politikai motiną įmanyti parduoti, arba buvusios kolchozų fermos, dėl kurių ištuštėjimo dūsauja pusė Lietuvos. Apie etatą svajojantiems žmonėms tai nepatinka, net siutina. Juo labiau amoralu yra rengti kitus tokiame praėjusio gyvenime, kaip daro visi mūsų universitetai ir profesorai. Prarasto etato nepakeis nė geriausias diplomai.

Darbo visada turės ne tas, kuris dešimtukais mokėsi mokykloje ir universitete, o tas, kuris mokosi visą gyvenimą, iš visko ir sau. Ateitis priklauso ne fabrikams, net ne korporacijoms, o vis labiau – firmų sutartims su individualia žmogaus įmone. Bet tam, kad gautum tokią sutartį, reikia turėti ką pasiūlyti.

Tokias mintis Ch. Handy ėmė skelbti prieš 20 metų.

Iš pradžių Anglijoje iš jo atvirai juokėsi. Dabar nebe. O kaip bus Lietuvoje?

Nuolatinis valdžios siekis „etatizuoti“ net atsitiktinius darbus, kova su trumpalaikėmis sutartimis ir honorariniu užmokesčiu galiausiai padės pasiekti tik tai, jog Lietuva taps nekonkurencinga.

Jei valdžiai užtektų sveiko proto, ji jau dabar skelbtų šūkį „Šalin etatus!“ Kiek pinigų būtų sutaupyta darbui, o ne jo imitavimui.

Laikas nustoti apgaudinėti save, kad ateis kažkokia gera valdžia, geras Prezidentas, įves tvarką, prikurs tūkstančius naujų etatų ir užtikrins gerą pensiją.

Iliuzijos. Netrukus dėl narystės Europos Sąjungoje bus pagerėjimas, netgi smarkus, bet tai truks trumpai. Bet tiesa ir tai, kad tų 5-7 metų visiškai pakaks tam, kad pakeistume požiūrį į darbo ateitį.

Jei tik to norėsime. Niekas nė vieno neveris to daryti, bet anksčiau ar vėliau kiekvienam teks pasirinkti: laisvė, kūrybiškumas ir jų dėka sukurtas savas darbo „portfelis“ arba suskilusi etato gelda.

Young Baltic Talent

Taip pavadintas antrasis metinis jaunų talentingų pabaltiečių koncertas.

Jo klasikinės ir šiuolaikinės muzikos programą atliks paskutinio kurso ir toliau studijuojantieji studentai iš Estijos, Latvijos ir Lietuvos.

Koncerto metu bus viena pertrauka, o baigsis su atsigaivinimu (vynu ir „Baltijos užkandžiais“) koncerto atlikėjams ir publikai. Bilietai £8.00, pensininkams - £4.00 vaikams iki 16 metų nemokamai.

Koncertas įvyks sekmadienį, 2 lapkričio The Barbican, Muzikos salėje, Londone.

Pradžią 3.00 val. po pietų.

Koncertą remia kartu Guildhall of Music & Drama ir Baltic Council in Great Britain.

Tautos šventės paminėjimas

įvyks Sodyboje

sekmadienį, 14 rugsėjo 2003 m.

Pradžią 3 val. p.p.

Įdomi meninė programa.

Įėjimas – aukos

Visi mielai kviečiami

Ruošia DBLS Centro valdyba

Turistai Lietuvoje

Šią vasarą Lietuvą aplankė daugiau turistų

Apie tai pasakoja Lietuvos turizmo asociacijos prezidentas Kęstutis Ambrozaitis.

Šią vasarą Lietuvą aplankė daugiau užsieniečių nei pernai. Turizmo sezonas visame pasaulyje – pačiame įkarštyje. Pernai į Lietuvą atsilankė 4 milijonai užsieniečių.

- Turistų, kurie bent vienai nakčiai apsistojo Lietuvoje, buvo 1,3 milijono. Šiomet galutinių rezultatų dar nėra, bet turistų tikrai apsilankė daugiau. Vakarų šalyse šiais metais imta daugiau rašyti apie būsimąsias Europos Sąjungos nares. Todėl ir susidomėjimas Lietuva yra didesnis.

- Dalyvaujame specialiose turizmo mugėse užsienyje ir visais galimais būdais pristatome savo šalį. Tai daro ir Valstybinis turizmo departamentas, ir privačios turizmo įmonės. Pernai dalyvavome 15 mugių, šiemet – 21-oje. Pirmiausia stengiamės pristatyti savo šalį artimiausioms kaimynėms, kadangi daugiausia turistų atvyksta iš artimesnių šalių. Buvome mugėse Baltarusijoje, Lenkijoje, Vokietijoje, Suomijoje, Švedijoje, Danijoje, Italijoje, Ispanijoje. Dar efektyvesnis būdas reklamuoti savo šalį – kviesti užsienio žurnalistus ir sumokėti jiems už kelionę. Prieš kviesdami bandome išsišnipinėti, ar tikrai žurnalistas parašys savo įspūdžius apie Lietuvą savo šalyje.

Nors reklamuojame tą pačią Lietuvą, brošiūra, skirta kiekvienai šaliai, yra vis kitokia. Vokiečiai mėgsta gerai pavalgyti, todėl vokiškas lankstinukas būtinai bus su bokalu alaus ar lietuviškais didžkukuliais.

Britai labiau domisi kultūros paveldu – jiems nufotografuojame rūmų griuvėsius, senovinius pastatus.

Italai mėgsta linksimą gyvenimą – jiems reikia pristatyti klubus, muzikinį gyvenimą.

Be abejo, visoms šalims skirtuose leidiniuose apie Lietuvą būna pristatytas Vilniaus senamiestis, Trakai, Kryžių kalnas prie Šiaulių, pajūris. Į Vilnių atvažiuoja 82 procentai Lietuvą aplankančių turistų. Į Kauną, Klaipėdą, kitus miestus – tik 23-27 procentai. - Labai daug lemia vietos valdžia. Kaunas ilgą laiką turistų lankomas beveik nebuvo. Užsienio turizmo firmų atstovai atvažiuodavo, apsižvalgydavo ir pasakydavo, kad tai – negyvas miestas, nejaukus. Senamiestis gražus, bet tuščias.

Neseniai Kaunas įsteigė Turizmo informacijos centrą, pradėjo leisti leidinius apie Kauną, ir reikalai ima keistis. Dabar ima atsilikti Klaipėda. Klaipėdiečiai įsivaizduoja, kad jiems reklamuotis nebūtina, nes į pajūrį žmonės ir taip važiuos. Bet tą patį pajūrį juk turi ir Ryga, Talinas. Nesireklamuodamas visada praloši.

Vis labiau populiarėja Druskininkai. Šį kurortą iš naujo atranda rusai, Izraelio piliečiai, emigravę iš SSRS, persikėlėliai iš Vokietijos – tie, kurie Druskininkuose mėgo ilsėtis prieš 15 ir daugiau metų. Prieš kelerius metus Druskininkuose turistui nebuvo kur pavalgyti. Dabar jau veikia kavinės, restoranai, kur kainos yra daug mažesnės nei Vilniuje, o patiekalų kokybė ir aptarnavimas – ne prastesnis. -

Prieš kelerius metus į Lietuvą važiuodavo tik pensininkų grupės. Jie pasirinkdavo standartinius maršrutus – Vilniaus senamiestis, Trakai, Rumšiškės, dalyvaudavo trumpoje ekskursijoje po Kauną ir palikdavo Lietuvą.

Pastaruoju metu pastebėjome, kad daugėja vidutinio amžiaus turistų. Jie gerokai smalsesni, užsisako įvairių pramogų – pamedžioti, pajodinėti. Tokie žmonės labiau linkę apžiūrėti ir mažesnius miestelius. Jie mielai apsistoja kaimo turizmo sodybose. Jaunesni žmonės atvažiuoja savo mašinomis, atvyksta miegamaisiais automobiliais. Vilniuje net Katedros aikštėje gali pamatyti miegamajame vagonėlyje apsistojučius turistus.

Provenciją aplanko pavieniai, dažniausiai jauni žmonės. Paprastai jie domisi kokia nors specifine sritimi – senoviniais dvarais, nacionaliniais parkais. -

Lietuviams nė vienas Lenkijos miestas, išskyrus gal tik Krokuvą, nėra taip magiškai patrauklus kaip lenkams – Vilnius. Jis susijęs su Adomu Mickevičiumi, Jozefu Pilsudskiu, bendra abiejų šalių istorija. Aušros vartai lenkams yra tokia vieta, kuri traukia ir seną, ir jauną. Vilnius lenkams įkūnija ir romantiką, ir mistiką.

Bet svarbiausia, kad lenkai patys intensyviai reklamuoja turistines keliones po Lietuvą. Ten spausdinamos ne tik brošiūros, bet ir knygos apie Lietuvą. Istorija jose pateikiama savaip, tačiau apskritai šios knygos palankios Lietuvai ir sukuria įdomios ir vertos apžiūrėti valstybės įspūdį. Lemia ne pinigai. Juk į Turkiją važiuoja daugybė lietuvių, o Lenkijoje pramogų kainos dar mažesnės.

Mūsų specialistai važiavo į Lenkiją mokytis, kaip organizuoti kaimo turizmą. Nuvažiavus paaiškėjo, kad jų geriausios kaimo turizmo sodybos teprilygsta mūsų prasčiausioms. Todėl patys galėtume lenkus pamokyti. Bet Lenkijos rinka daug didesnė nei mūsų. Į Lenkiją kasmet atvyksta apie 10 mln. turistų. Todėl jie daug labiau patyrę organizuoti viešbučių paslaugas. Ten daugiau ir tarptautinėms sistemoms priklausančių viešbučių. Be to, lenkai garsėja prabangiais restoranais. Lietuvoje tokie restoranai neišsilaikytų – per maža rinka. Bet mes turime nacionalinių patiekalų restoranų, kurių Lenkijoje – mažai.

Į Valstybinį turizmo departamentą ne sykį yra kreipęsi turizmo organizatoriai iš Pakistano. Bet negalime būti tikri, ar tai iš tikrųjų žmonės, kurie nori organizuoti turistines grupes. Gali būti, kad taip bandoma organizuoti kelių ekonominiams pabėgėliams.

Turizmą kuriojančios institucijos sekso turistų Lietuvoje kol kas neužfiksavo. Ko gero, yra atvirkščiai: pačios lietuvės eksportuoja seksualines paslaugas į kitas šalis.

Skundžiamasi dėl viešbučių. Būdingas skundas – vienas senoviniame viešbutyje Vilniaus senamiestyje gavo kambarį su gražesniu vaizdu pro langą, bet abu mokėjo vienodai. Užsienio turistai skundžiasi ir tais atvejais, kai turizmo tarpininkai užsienyje užsiprašo per daug pinigų už tarpininkavimą. Sumokėję kelis šimtus svarų už kambarį, už kurį lietuviai prašo keliasdešimt litų, britų turistai liko nepatenkinti ir jautėsi už savo pinigų negavę atitinkamų paslaugų.

Atsakymas į laiškus

Yra gauti trys laišukai, pavardžių neminėsiu, kuriuose vėl keliamos asmenų ar valdybų neva padarytos klaidos ar prašoma leisti atsakyti į jau spausdintus atsakymus, iš kurių vėl kils atsakymai į atsakymus. Tie praeities nesugyvenimų kėlimai į viešumą mūsų Sąjungai neatnešė jokios naudos praeityje, neatneš ir dabar. Nematau jokio reikalo tas jau apgesusias žarijas vėl gaivinti.

Užsienio skaitytojams tie mūsų nesutarimai yra visai nereikšmingi, naujos bangos ateiviams atstumiantį nuo tokios „blogos“ Sąjungos, o mums seniems šio krašto gyventojams tikrai jau pasidarė pakartotinai nusibodę. Plačiame pasaulyje gyvenančių lietuvių akyse

D.Britanijos lietuvių bendruomenė yra laikoma kaip pajuokos objektu: „kada jūs mustosite viens kitam už gerklės griebti“ – girdėjau Lietuvoje. Tad ar nebūtų laikas jau užmiršti tuos senus ginčus, senas ir naujas „komandas“. Įžengėme į trečiąją tūkstantmetį. Ateinančių metų gegužės mėn. Lietuva taps pilnateise Europos Sąjungos nare.

Jau dabar Londone ir kituose didesniuose miestuose gyvena tūkstančiai lietuvių. Reikėtų pažiūrėti į problemas susijusias su jų apsigyvenimu čia. O jų ateityje bus daug. DBLS Centro valdyba, glaudžiai dirba su LR ambasada Londone ir palaiko ryšius su kai kuriais Lietuvos Vyriausybės departamentais. Tai nauji uždaviniai, prieš kuriuos praeities nesutarimai visai mublunka. „Tik tas neklysta, kas nieko nedaro“, - sako senas lietuvių posakis. Tad ar nebūtų laikas atsisukti į ateitį - gal tada tos praeities „nedorybės“ bus pakenčiamesnės.

Redaktorius

Komentaras

Savivaliavimas Lietuvių Sodyboje

Sodyba kitais metais švęs savo 50 metų sukaktį. Jos įsigijimo tikslais pirmaisiais laikais: apgyvendinti senelius, o dirbantiems lietuviams pavasaroti.

Ta idėja pirmuosius kelerius metus buvo įvykdoma. Laikas, krašto gyvenimo sąlygos, na, o lietuvių emigracija į kitus kraštus tuoj parodė, jog Sodybą išsilaikyti tikrai iš lietuvių gaunamų pajamų negali.

Tada prasidėjo bendravimas su anglų publika. Sodyba tapo šeimyninė vieta, kurioje buvo galima priimti anglus ir kitataučius vasaroti. Buvo keliamos vestuvės, konferencijos, baliai. Veikė šaudyklos klubas, meškeriojų klubas, reguliariai atvykdavo karavano klubai bei kiti praleisti laiką Sodybos rūmuose ir jos gražioje gamtoje. Neatsiliko ir lietuviai. Pavasario šventės, skautų vasaros stovyklos, na, ir jaunimo savaitgaliai rudenį jungdavo lietuvių, atvykusius iš visų Anglijos kampelių. Kas metai apyskaitose matėsi kuklus pelnas.

O kaip dabar? Lietuvos Nepriklausomybės atgavimas buvo kaip skaidri aušra mums visiems.

O ką ta laisvė mums davė? Daug džiaugsmo, darbų, bet mūsų Sodybai – daug problemų.

Po jau ilgo laiko reikalingų remontų, Sodyboje vyko restauravimas. Interjeras ir išorinis vaizdas atsinaujino. Pastatas įsigijo viešbučio statusą. Visi 19 kambariai buvo modernizuoti su įvairiais patogumais.

Tuoj po to Sodybos remonto, liepos mėn. 2002, septynerius metus išbuvę menedžeriai Povilas ir Birutė Dobrovolskiai užbaigė darbą.

Direktorių valdyba pertvarkė Sodybos sąskaitų vedimą, sumodernino prekiavimo sistemą. Buvo aišku, jog sėkmingai vesti viešbutį ir jo kiemą/sklypą, 23 ha žemės su pastatais, reikalinga ieškoti profesionalų anglų, nes užtektinai patyrimo turinčių lietuvių negalima buvo surasti.

Prasidėjo tikri vargai direktoriams. Pirmoji pora išsilaikė iki rugpjūčio 2002. Sekanti pora išsilaikė iki lapkričio mėnesio. Galutiniai per rekomendaciją buvo pasamdyta jauna pora, (anglas ir Italijos kilmės partnerė) turinti nemažai patirties. Viskas atrodė gerai. Direktorių valdyba atsiduso.

Na, o liepos mėn. 2003 m. staiga atsisakė toliau tvarkyti ir ta porėlė. Kodėl? Dėl lietuvių įvairių šunybių, kuriomis jie trukdė tolimesnį viešbučio ir žemės pelningumo tvarkymą. Tos šunybės nuskambėjo plačiai per Anglijos ir Lietuvos spaudą. Pačioje Lietuvoje buvo sakoma jog „lietuviai apsikiulino“, o paprasto Anglo girdėtus komentarus netiktų čia spausdinti.

Sodyboje šiuo laiku yra samdomi, albeiti, laikinai, vėl nauji menedžeriai anglai. Abu turi virš 32 metų patirties viešbučių darbuose, ne vien Anglijoje, bet užsienyje. Vakar /11.8/ mums direktoriams skambino pranešdami, kad ir jie nori palikti šį postą – dėl ko? Dėl lietuvių – nes atvykstantieji į gražią Sodybą – savavaliauja, ir daro ką jie nori, neklausdami nei menedžerių, nei direktorių. Šiuo laikų siaubiant tokiems karščiams, lietuviai kone sudegino Sodybos pušyną kurdami ten laužus. Du kartus buvo reikalinga šaukti gaisrininkus užgesinti Sodybos liepsnojančią žemę. Gaisrininkų vyresnieji pasakė, kad taip žmonėms elgiantis gresia visos Sodybos sudegimas.

Yra gaila, kad kai kurie mūsų žmonės nemoka susivaldyti. Nuo jų chuliganinio elgesio nukenčia mūsų dauguma, ir gresia Sodybai liūdnas likimas.

Vida Gasperienė

Didž. Britanijos Lietuvių Sąjungos
Centro valdybos pirmininkė

Šį mėnesį už laikraštį apsimokėjo ir pridėjo aukas:

P.Baltaragis, Berks	£15.00
M.Mastaitis, Garth Maesteg	£15.00
J.Makoveckienė, Nottingham	£20.00
S.B.Vaitkevičius, Peterborough	£10.00
D.McGowan, Yorks	£15.00
S.Ivanauskas, Vokietija	15.00 Euros
V.J.Pliopa, Kings Lynn	£30.00

„Europos Lietuvio“ redakcija dėkoja aukojusiems.

Primename, kad dar yra 74 nesusimokėję už šių metų prenumeratą. Jiems bus pasiųsti paraginimai ir juos ignoravusiems, EL siuntinėjimas bus nutrauktas. EL nėra labdaros laikraštis.

EUROPOS LIETUVIS - EUROPE'S LITHUANIAN - MONT.

Published by Lithuanian Association in Gt.Britain and Lithuanian House Ltd.: Lietuvių Sodyba, Headley Park, Picketts Hill, Nr.Bordon, Hants GU35 8TE. Prenumeratos kaina: D.Britanijoje - £15.00 Europoje - £20.00 oro paštu., visur kitur £20.00 paprastu paštu. Skelbimų kaina - 10.00 sv. už vieną skilties colį arba iš anksto susitarus su administracija. **Administracija:** Lietuvių Sodyba, Headley Park, Picketts Hill, Nr.Bordon, Hants GU35 8TE. Tel: 01420 472810. Čekius išrašyti: "DBLS Europos Lietuvis". Redaktorė: Ilma Švalkienė 3 Regent Court, 31 Green Street, Willingham, Cambs CB4 5JA England. Tel. 01954202417. E-mail: ilma_svalkus@hotmail.com. Redakcija rankraščius taisy ir trumpina savo nuožiūra. Nepanaudoti rankraščiai grąžinami tik susitarus. Atspausdinti straipsniai išreiškia autorių ne redakcijos ar leidėjų nuomonę. Už įdėtų skelbimų turinį nei leidėjai, nei redakcija neatsako.

Kronika**Gerb. lietuvi!**

Vienas iš Lietuvos Chartos nuostatų yra remti lietuvišką spaudą. Britanijoje yra jau pusšimtis metų leidžiamas „Europos Lietuvis“. DBLS nariai jį palaiko, bet senesnių nuolatinių skaitytojų skaičiui mažėjant, laikraštis sunkiai verčiasi. Pastaruoju metu į DBLS yra įstoję daug naujų narių, kurie dar nespėjo susipažinti su šiuo mėnesiniu leidiniu. Jei daugiau užsiprenumeruos „Europos Lietuvį“, nereikės galvoti apie jo uždarymą. Užtat jus kviečiame užsisakyti EL. Prenumerata metams yra 15 svarų, įskaitant paštą, o jums yra atpiginta šiemet iki 10 svarų.

Užpildykite žemiau duodamą anketą, pridėkite čekį ir pasiūkite mums. Paprašykite ir draugus prisidėti.

Ačiū už dėmesį!

Europos Lietuvos administracija

Užpildykite anketą, pridėkite čekį išrašytą „DBLS Europos Lietuvis“ ir pasiūskite (pinigus nesiūskite paštu) į

EUROPOS LIETUVIS**HEADLEY PARK****BORDON****GU35 8TE**

Užsisakau „Europos Lietuvį“ 2003 metams ir įdedu čekį už £.....

Prašau siųsti šiuo adresu/adresais:

.....
.....
.....

A+A**Hilda Miniotaitė – Bundonienė**

Hilda, 78 m., staigiai mirė šių metų gegužės 18 d. Wolverhamptone. Su vyru Vytautu atvyko į šį kraštą 1947 metais ir įsikūrė Wolverhamptone. Dirbo didelėje Courthaulds įmonėje, buvo ilgametė Wolverhamptono DBLS skyriaus narė ir „Europos Lietuvos“ skaitytoja. Abu buvo veiklūs lietuviai, visuomet rėmė spaudą ir domėjosi lietuviška veikla. Vyras mirė 1990 metais. Ji paliko liūdinčius sūnus Algį ir Gintą ir jų šeimos. Liko 4 anūkai – Richard, Paul, Emma ir Kelly. Gilią užuojautą šeimoms reiškia -

DBLS Centro valdyba, Wolverhamptono lietuviai ir „Europos Lietuvos“ redakcija

PAMALDOS**Londono Lietuvių šv.Kazimiero bažnyčioje**

21 The Oval E2 9DT (rytinėje miesto dalyje, prie Hackney Road)
tel.: 020 7739 8735.

E-mail:

london@ptverijonas.freemove.co.uk

Pamaldos sekmadieniais:

9.00 val. angliškai

11.00 val. tik lietuviškai

18.00 val. jaunimo šv.Mišios

Darbo dienomis ir šeštadieniais

Šv.Mišios 19.00 val.

Šv.Kazimiero bažnyčia pasiekama
Autobusais 26, 48, 55, 253, D6.

Artimiausia požeminė stotis:

Bethnal Green – Centrl line.

Nottinghame Židinyje

16 Hound Road, West Bridgford,
Nottingham NG2 6AH.

Tel.: 0115 9821 892

Pamaldos kas antras šeštadienis,
4 val. po pietų. Jas laiko kun.Petras
Tverijonas.

Sekančios šv.Mišios bus rugpjūčio
mėn. 23 d.

Mančesteryje kiekvieno mėnesio
paskutinį sekmadienį 12.30 val.

Po pamaldų bus galima pasivaišinti
lietuviškais patiekalais.

Lietuviški pietūs klube parduodami
už £1.50.

Bradforde kiekvieno mėnesio pirmą
sekmadienį 12.30 val.

**Redaktorei Ilmai Švalkienei
išvykus atostogų, šį „Europos
Lietuvio“ numerį redagavo
Henrikas Gasperas**